

det Øjeblik jeg skulde svare den ærede socialdemokratiske Ordfører, Hr. L. Rasmussen, greb det mig, at det kunde dog maaske have Interesse for det ærede Medlem at lytte lidt efter, at det ærede Medlem maaske kunde have Interesse i at høre en Udtalelse af mig i det Øjeblik, vi skulde ned med 30 Mill. Kr. og vi skulde respektere Parikronen. Min Udtalelse gik ud paa, at saa skal Arbejdslønningerne ogsaa ret betydeligt ned, fordi de i denne Forbindelse spiller en meget betydningsfuld Rolle.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev stillet af det ærede Medlem Hr. Holstein, synes jeg egentlig, at den Forklaring, jeg allerede har givet, maa være tilstrækkelig. Jeg sagde, at vi maatte anstrenge os for at blive indenfor den økonomiske Ramme paa de 38 Mill. Kr., først og fremmest derved, at vi forenkler, hvor det lader sig gøre. Der er vist ikke Tvivl om, at det ærede Medlem og jeg der er fuldstændig enige. Jeg har læst det ærede Medlems Forslag, og der er deri ogsaa en hel Del Forsøg paa at forenkle Systemet, nogle er jeg enig i, andre er jeg uenig i; men det kommer vi maaske senere til. Jeg har nævnt en Ting som Flyvervæsenet, og jeg tror at vi bliver enige om, at vi maa have et fælles Flyverkorps. Med Hensyn til Rytteriet — det er jo kun et lille Rytteri, vi har, kun nogle faa Hundrede Mand, der indkaldes aarlig —, er det værd at overveje, om vi netop skal have den Ordning, som vi fik i 1922. Jeg saa forleden Udtalelser i den engelske Presse, der gik ud paa, at ved en Ændring af Ordningen af Forsvaret derovre vilde man fuldstændig opgive Rytteriet, og at Anskaffelse af Flyvemaskiner og Tanks havde meget større Betydning. Jeg mener ogsaa, at en saadan Institution under Forsvarsvæsenet som Kystartilleriet var der maaske Grund til at gøre til Genstand for Overvejelse; og der er maaske forskellige andre Ting, som ogsaa burde overvejes. Men jeg kan ikke udtale mig mere bestemt i Øjeblikket, fordi det er Overvejelser, der først maa finde Sted i de kommende Maaneder. Til Efteraaret vil Tiden være inde til at tales nærmere ved om disse Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for hans Udtalelser, som

jo tydeligt viser, at Ministeren er sindet at optage et forberedende Arbejde paa en teknisk Revision af Hærloven af 1922. Han slutter sig nu til det samme Grundsynspunkt, som jeg allerede for længst har gjort gældende her i Salen, bl. a. ved Forelæggelsen af det Hærlovforslag, der er fremsat allerede to Gange her. Men naar den højtærede Forsvarsminister erkender Nødvendigheden og Betimeligheden af at optage Spørgsmaalet om en teknisk Revision af Hærloven af 1922, og naar der samtidig — af det ærede Medlem Hr. P. Munch — er henvist til, og vi alle er klare paa, at den europæiske Situation i mangt og meget utvivlsomt er en anden, efter at Tyskland er optaget i Folkenes Forbund, efter at Locarno-Traktaterne er traadt i Kraft, og efter at vi har faaet Voldgiftstraktat med Tyskland, saa vilde det dog maaske ikke være urimeligt — og jeg vilde gerne høre, hvad Forsvarsministerens Syn paa det Spørgsmaal er —, om selve den strategiske Grundplan i Hærloven af 1922, naar Loven alligevel skal tages op til teknisk Revision med Hensyn til de forskellige Vaabenarters Betydning, ogsaa blev taget op til fornyet Drøftelse. Hærloven af 1922 hviler jo klart paa det Grundsynspunkt, at det strategiske Tyngdepunkt i Danmarks Forsvar ligger i Jylland, og hvis det Synspunkt skal føres igennem, er Forsvarsministeren jo nødt til at bygge nye Kaserner i Jylland. I Virkeligheden er Hærordningen af 1922 ikke fuldt ud gennemført, for det Militær, som vi skulde have i Jylland, hvis denne Ordning gennemføres, ligger der ikke endnu. Der er ikke bygget de Kaserner, som er nødvendige, hvis Ordningen skal gennemføres efter det Grundsynspunkt, som var fremherskende i 1922. Jeg vil gerne høre, hvorvidt den højtærede Forsvarsminister mener, at det principielle i Hærloven, det militærpolitiske og strategiske ogsaa fortjener at tages op til fornyet Drøftelse og Revision, eller om dette er Tabu, medens alle andre Lovgivningsspørgsmaal i denne Sag er Genstand for fornyet Drøftelse.

I. A. Hansen: Det er paafaldende, at vi i denne Sal ikke kan føre en Forhandling om militære Spørgsmaal, uden at man fra enkelte ærede Medlemmers Side kommer ind paa de rene Uhyrligheder. Ude i det rent urimelige var det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, naar han paastod, at med det foreliggende Lovforslag spares der overhovedet intet, for, sagde han, Lov-